

[Kurt Brauer.]

tanker har ligget klar så længe, som de har i socialistisk folkeparti, når principperne for dette er afgjort for en halv snes år siden, har socialistisk folkeparti gjort op med sig selv, at nu må vi endelig engang have en ny lovgivning om dette. Og når vi så har gået og ventet og ventet og ventet og ventet, taber vi på et eller andet tidspunkt tålmodigheden og siger: nu lægger vi et forslag på bordet, og så kan det godt være, der sker et eller andet i udvalget, at man får lidt mere travlt, og det er da et håb, at noget sådant vil ske.

Fru Else-Merete Ross påpeger endvidere og med rette, som det også er blevet påpeget af andre ordførere, at når vi ikke vil og ikke bør straffe, når det, vi ønsker, er at hjælpe, så lad os da omgående holde op med at straffe. Jeg tror intet vi opnår ved de straffeforanstaltninger, vi har i dag. Jeg kender én, som har haft med arbejdet med straffede prostituerede at gøre. Han siger, at her går jeg og skal forsøge at resocialisere og tilbageføre indføre unge piger i samfundet igen, og det, jeg kan sige til dem, er: gå dog ud og deltag i dette samfund, som kan byde dig et fabriksarbejde eller kontorarbejde måske til hele 500 kr. om ugen. Og han siger: disse piger møder mig med en latter, som gjalder igennem korridorerne, og siger: ja, 500 kr., det er en halv aftens fortjeneste under normale omstændigheder for mig, og nu vil du have mig til at stå ved samlebåndet for 500 kr. på en uge. Jeg trækker dette frem for at vise, at der er meget, meget vanskelige problemer i forsøgsarbejdet, problemet, som måske oven i købet kompliceres yderligere derved, at vi har denne tvangsforanstaltning, denne straffeforanstaltning, som gør, at vi kan opsøge pigerne.

Fru Hanne Reintoft vil jeg også gerne takke, for jeg syntes, jeg kunne spore gennem hendes indlæg, at fru Hanne Reintoft var meget optaget af denne sag; jeg fristes dog til at karakterisere hendes indlæg og i øvrigt andre her i dag som mere afhandlinger end egentlig diskussionsindlæg. Noget, som jeg især vil lægge vægt på i fru Hanne Reintofts indlæg, er, at hun drager til felts mod pseudofrisindet, som det er overordentlig fristende f.eks. for presseløgen i folkettinget at tage frem; der kan ligesom laves en historie på dette: at det skulle være udtryk for

pseudofrisind, at vi vil tage lettere på disse ting. Men jeg tror, det vil have slået alle her i salen, at det er gået igennem alle indlæg, at der ikke er tale om noget pseudofrisind her; der er tale om, at vi fra alle sider har mødt en social indignation, et socialt engagement i den uhyggelige tilstand, at vi har denne prostitution, og det vil jeg gerne takke samtlige ordførere for.

Nu går vi til et udvalgsarbejde og kan vel dér få lejlighed til at se på de detailproblemer, som er trukket frem her i dag.

Jeg vil gerne endnu en gang sige tak til dem, som har haft ordet, og forudsér, at vi får et interessant udvalgsarbejde.

K. Axel Nielsen: Hr. Kurt Brauer sagde lidt drillende, at når socialdemokratiet går i gang med et reformarbejde vedrørende straffelovgivningen, så sker det, efter at SF har arbejdet med tingene i længere tid, end jeg kan drømme om. Mon ikke hr. Kurt Brauer glemmer, at socialdemokratiet har haft regeringsmagten fra 1953 til 1968? Hr. Kurt Brauer vil i Lovtidende og i Folketings-tidende kunne se, at der er gennemført ganske mange reformer af straffelovgivningen i den tid, jeg her taler om. Også arbejdet med den reform, vi i dag drøfter, en reform af sædelighedskapitlet i straffeloven, er jo ifølge oplysninger, som justitsministeren har givet, sat i gang under den forrige regering, idet det blev oplyst, at kriminalforsøgsudvalgets kommissorium blev udvidet netop med henblik på en undersøgelse af disse emner i den forrige regerings tid.

Jeg har ikke i mit første indlæg beskæftiget mig med enkeltheder i lovforslaget. Jeg har givet tilslutning til hovedlinjerne i lovforslaget, idet jeg, som jeg også gav udtryk for, har den opfattelse, at når en sagkyndig undersøgelse er sat i gang, må man anstændigvis se, hvad disse sagkyndige undersøgelser fører til, inden man endeligt binder sig til et standpunkt.

Men når jeg har givet tilslutning til hovedlinjen i lovforslaget, tror jeg godt, hr. Kurt Brauer kan tage mig med ind under sine taksigelser for velvillig modtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Jeg var lidt uretfærdig, men det skyldtes mit raseri over hr. K. Axel Nielsens måde at behandle socialistisk folkeparti på. Som om det ikke er kendt for ethvert barn i